

Bókhaldari

Apoteksverkið søkir eftir bókhaldara at byrja 1. februar 1996.

Bókhaldsdeildin er á Tjaldurs apoteki í Tórshavn og hevur høvuðsábyrgdina av bók- og roknskaparhaldi apoteksverksins.

Krov til umsøkjaran:

Hollan teoretiskan kunneleika og praktiskar royndir í bókhaldi og roknskapi. Duga at brúka Concorde-Xal bókhaldsskipanina.

Kunneleika til og áhuga fyri ETV yvirhøvur.

Duga at málbera seg á enskum.

Kunna arbeiða sjálfstøðugt og í trúnáði.

Vit kunnu bjóða:

Eitt fjølbroytt og spennandi starv, í tryggum arbeiðsumhvørvi, við nógvum starvsfeløgum og samskipti við kundar bæði innan- og uttanlands.

Løn eftir sáttmála millum Starvsmannafelagið og Føroya Landsstýri.

Skrivlig umsókn saman við prógvum og møguligum viðmælum skulu í seinasta lagi 14. januar 1996 sendast til:



TJALDURS APOTEKIÐ
Postboks 3010
FR-110 Tórshavn

forfatningsretlige alternativ lægges til grund.

I federale stater som USA, Canada og Tyskland er områder som statsforfatningen og valg til forbundsorganerne samt de i ovennævnte cirkulæres punkt 2-5 anførte sagsområder, typisk henlagt eksklusivt under de federale myndigheders kompetence.

Men at civilretten, formueretten og strafferetten af principielle statsretlige grunde skulle være uoverdragelige, lader sig kun forklare ud fra den antagelse, at Hjemmestyret hviler på en (vidt udrækket) delegation.

Jeg kan tiltræde det hensigtsmæssige i denne fordeling - det ville volde betydelige praktiske vanskeligheder at operere med forskellige regler på disse områder - men jeg ser ingen tvingende statretlige og i rigsforfatningsretlige grunde til, at Hjemmestyret ikke skulle kunne vedtage en egen lov om for eksempel arv eller ægteskabs retsvirkninger. På færdselsstrafferettens område kendes allerede i dag forskellige strafferetlige retsvirkninger af samme forseelse (blandt andet spirituskørsel), og dette har ikke givet anledning til uoverstigelige problemer.

Jeg har forseglet at bedømme det forfatningsretlige grundlag for denne ændring ved udlægning af hjemmestyreordningerne. Det vil måske være mest nærliggende at pege på en forfatningsretlig sædovne, men dette grundlag må formentlig afvises, for der savnes den hertil fornødne sikkerhed i

Rigsmyndighedernes praksis, ligesom det i øvrigt er tvivlsomt, om en så vidtgående ændring af grundlovens kompetenceordninger overhovedet kan ændres ad den vej.

Jeg har derfor foreslået, at hjemmestyreordningerne i stedet antages at have opnået en forfatningsretlig særstilling ved et helt unikt greb, som en *ordning sui generis*. Uanset om man vælger det ene eller det andet grundlag for denne særstilling, er resultatet imidlertid, at hjemmestyreløvene kun kan ændres ved en ny aftale med Hjemmestyremyndighederne, som tillige skal bekræftes ved en i den pågældende rigsdelt afholdt folkeafstemning.

I lyset af den fremgangs måde, der fulgtes ved Islands endelige, formelle løsrivelse fra Danmark i 1944, vil jeg antage, at den for hjemmestyreordningerne her beskrevne ændringsprocedure også vil være at iagttage, dersom Færøerne eller Grønland en dag måtte ønske at udræde af Rigsfællesskabet.

Hjemmestyreordningerne har ændret grundlovens myndighedsstruktur og kompetencefordeling, således at statsorganernes monistruktur er blevet afløst af en geografisk og sagligt baseret tredeling af den lovgivende og udøvende magt.

Der er med andre ord hverken skabt en ny forbundstat eller et statsforbund, men simpelthen en særegen ordning for forholdet mellem Danmark og de oversøiske rigsele. En ordning jeg har valgt at betegne „Rigsfællesskabet“



Stórfingin konsert í Fríðrikskirkjuni

Vindur og regn uttanfyri. Innanfyri tónar frá ljóðførum, ið verða stemmað og gjord tilreiðar til konsert.

Staðið er Fríðrikskirkjan seinasta leygarkvöld. Tú kennir teg væl og ert kanska eisini eitt sindur spentur, hvussu man fara at ganga. Eitt stórverk skal framførast.

Nú skal vera konsert og væl av fólki er samankomið, jú - hugaligari og fjálgari kennist løtan, tá fólk møtir upp, tá boðið verður til konsert. Ikki minst nú tað stundur til jóla.

Smátt um smátt tagna ljóðførin, kórið kemur upp á pláss, teir einastu áhoyrararnir finna sær sess, og so skuldi verið klárt hjá harra Gohl.

So kemur hesin litlilætni urmælingurin innan orator og onnur stórverk og slær fyrstu taktirnar og konsertin koyrir og kirkjan er við eitt broytt til ein frálíkan konsertsal.

Nei, vit eru ikki uttanlands, men á Toftum og kórið og orkestrið eru ikki útlendsk, men føroysk.

Vit, sum saman vóru komin, vóru vitni til, hvat kann fáast burtúr, um eitt miðvíst arbeiði verður lagt í eitt verk sum jólaoratorið hjá Bach.

Taka vit fyrst orkestrið, so kunnu vit gleðast yvir tann frálíka kláning og fylluna, ið orkestrið hevur arbeitt seg fram til.

Leygarkvöldið var onki undantak í so máta. Tað kendist, at orkestrið var í góðum hyri, og tað kendist eisini á spælinum. Friskt og livandi, onki trilvari.

Skulu vit hava eitt føroyskt symfoniorkester, og tað skulu vit, so er at halda fram somu leið. Fleiri búgva spjadd um landið, men venjingarnar hava givið úrslit og tit eru veruliga vorðin - Okkara Symfoniorkester.

Nú vit eru við orkestrið:

Violinspælið hjá Sámali Petersen, ið var konsertmeistari við hesa framførsluna, og røddin hjá altinum Elsu Súsannu Dalsgaard, ein frálík samanseting, sum tit bæði komu virkliga væl frá - reint og livandi - haldið fram.

Sum heild kann sigast um solistarnar, at teir hugtøku áhoyrararnar. Sjálvandi høvdu teir eina krevjandi uppgávu.

Tað er ikki bara at siga tað, at stilla seg framman fyri 500 fólki og syngja Bach.

Sopranar vóru Berghild Poulsen, Sanna í Brekkum, Altur var sum sagt omán fyri Elsa Súsanna Dalsgaard, allar kendar innan føroyska sangin, eftir at hava verið við í fleiri ár. Tenorur var Ernst Sondum Dalsgaard og bassur Hans Lawatz, tveir frálíkir sangarar. Haldið fram. Vónandi eiga vit fleiri framførslur til góðar við tykkara leikluti.

Og hava tit hug at gera tykkum enn betri, so er uppskriftin millum annað henda: Venjið tykkum at syngja við - tykkara - rødd, tí tit hava øil góðar røddir, og venjið tykkum at syngja fyri fólki, tí tað er ikki tað sama at venja einsamallur og syngja fyri eini stórarí mannfjøld.

Kórið hugtók okkum enn eianferð. Venjarin til hesa framførsluna var Ólavur Hátún. Tað skulu nógvir venjingartímar til eitt so gott úrslit.

Vit kendu á okkum, at tit kendu verkið, ja, kendu tað so væl, at uppgávan, fyri áhoyrararnar kendist leikandi lott, og tit tessvegna leikandi lætt sungu tykkum gjeðnum nótablæðini og tí eisini fingi høvi til at visa okkum, at tað var tykkum ein gleði at syngja fyri okkum.

Tit gloymdu ikki áhoyrararnar millum allar nótararnar, sum ein víðhvert hevur varhugan av, tá framførslur eru av stórverkem.

Willi Gohl - takk fyri at tygum venda aftur til øyggnar. Tygum hava givið føroyingum nógv við tygar á ríku tónleikaliga evnum og arbeiðsvalja.

Sjálvandi kundu tygum farið til onkrað annan, glitrandi stórbý, tí tygum hava fleiri tilboð, men kanska vit kunnu geva tygum okkurt, sum ongin annar kann, sum fólk og sum land.

Í hvussu er, var tað ein tónleikaliga mettur og nøgdur skari, sum leitaði út aftur í vinding og regnið eftir frálíku konsertina í Fríðrikskirkjuni.

Jóannes S. Hansen

